

RÓMAI KATOLIKUS HARANGTORONY (HARANGLÁB)

Szeghalom, Szabadság tér 3.

A Wenckheim Ferenc által 1805-re felépült dézsmapince és magtár a 19. század második felére elvesztette jelentőségét, mivel a földesúri járandóságokat már pénzben váltották meg, illetve maga a jobbágyság, mint „fogalom” megszűnt.

A 19. században Szeghalom katolikus földesurai cselédekkel, szolgálóikkal együtt télen és nyáron egyaránt a szomszédos Körösladányba jártak szentmisére. Ezen változtatni akarván gróf D'Orsay Emil és Kárász Imre. Előbb kápolnát hozott létre Szeghalmon, majd 1892-ben önálló plébániát.

Erre az alkalomra 1892-ben a kápolna mellé, fa harangtoronyt emeltek. A harangtorony az Alföldön egyedülálló lépcsős gúla alakú szoknyás fa harangláb. A nem függőleges felületeket zsindeley borítja. Sajnos a haranglábát másod- és harmad felhasználású gerendaanyagból építették, minek következtében alig fél évszázad múltán szerkezete meggyengült. Ekkor az alsó toronyszoknyát egyszerű téglá huszárfallal váltották ki. A harangláb további romlása tette szükségessé, hogy 1987-ben teljesen elbontsák és új anyagból az eredetivel teljesen megegyező alakban és méretben újjáépítsék. A toronyban négy harang van, a Csánky Béláné által öntetett (219,5 kg), az 1869-ben öntött Kárász-harang (93 kg), a hívek által öntetett 53 kilogrammos és az 1933-ban készült harang (26 kg). Napjainkban a Kárász család harangja hívja szentmisére a híveket.

